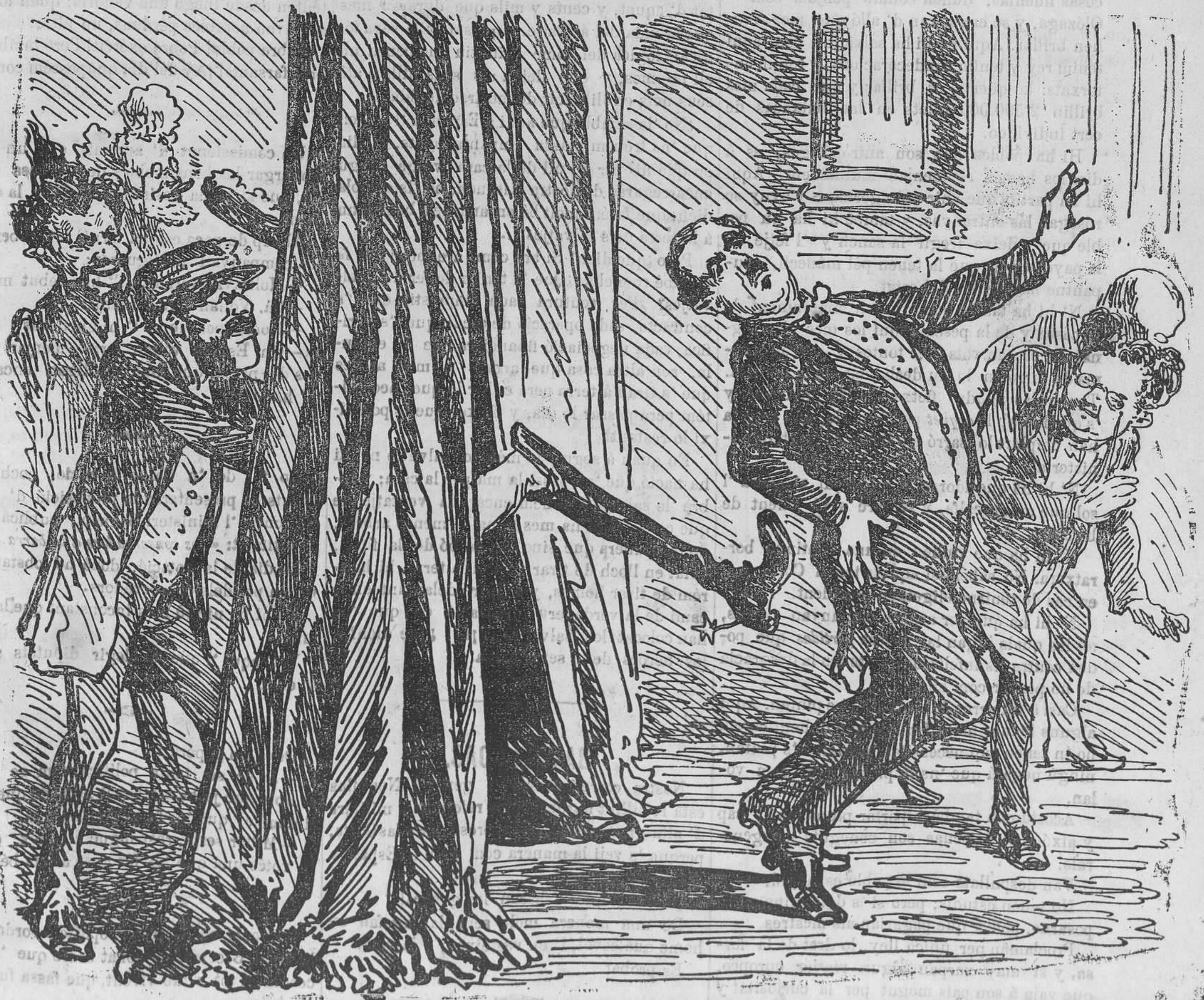

LA CAMPANA DE GRACIA.

PROFECIA.

¡¡Allá veurém!!

LOS SALVATJES.

Molt m' agradaria viatjar per certs països, pera veure ab los meus propis ulls si es cert tot lo que d' ells se conta.

Hi ha costums estranyas de las que un hom no se 'n sab avenir, per mes que fassa 'ls esforços de imaginació mes colossals.

Jo que soch aficionadíssim á las obras de viatge, llejeixo de vegadas cosas que 'm deixan espalmat. Lo que cada dia veyem ho passo de llarch, perque no m' agrada barret y barretina al mateix temps. Lo que mes me interessa, lo que 'm fá tornar ximple es lo que s' escriu sobre certas regions del interior del África, habita das per salvatjes morruts y de cabell socarrimat, los fets dels quals son tant estranyas casi bé, com que 'ls progressistas segueixin gobernant l' Espanya, després de quatre anys d' haverse enfilat dalt del poder.

Jo he llegit que hi ha una terra en que 'ls homes caminan cul arreras. Pero aixó vol dir poca cosa llegintho desd' aquí á Espanya ahont passa dos quartos del mateix, desde que hi ha partits revolucionaris en sentit monárquich.

En un altre tenen rey. Aquets ja son, com se véu, mes civilisats. Adoradors de la institució monárquica, s' omplan de galons y altres cosas lluentas, duhen collars penjats com ' Olózaiga, y se enamoran d' alló que mes veuen brillar. Aquí no hi ha salvatjes; pero aquí tenim rey y tenim condecoracions, y tenim entorxats: la qüestió es brillar y que cada mes brillin 2.500.000 ralets en las butxacas de cert individu.

Hi ha pobles que son antropófagos, es á dir: los homes se menjan mútuament. Aquí hi ha partits que ahir eran germans y avuy se rosegan las entranyas, y també hi ha un poble que 's deixa fregir la sanch y 'l fetje en la payella dels que la tenen pèl mánech, ocupantne las cuynas del estat.

N' hi ha també que viuen mansament de la cassa y de la pesca. Aquí los mes alts dignataris cassan vots dels tontos y pescan barres de turró en lo riu desbordat de la política. Tenen las agudas fletxas de las promesas, y 's quedan ab l' arquet per fèrnoslo, una vegada han omplert lo sarró en forma de cartera ministerial.

N' hi ha que adoran al sol. Aquí s' adora 'l sol que mes escalfa, y sempre 's vá calent de butxaca.

N' hi ha que viuen en una contínua borratxera. No sabém si aquets tenen Corts, y si en cas de tenirne eligeixen president.

N' hi ha que per armas empunyan porras, ab las quals jugan las pitjors partidas que poden contra 'ls infelissos que tenen la desgracia de no pensar com ells.

Casi á tot arreu los salvatjes se pintan. Aquí alguns homes no 'u fan, perque duhent careta no 'n tenen cap necessitat, perosino 's pintan, ningú negará que 'ns la pintan tant com volan.

Acostuman també á portar plumeros al cap y aixó que á penas son coneguts los generals.

Van despullats com lo poble espanyol.

No tenen estudis; pero si 's determinessen á posarne, potser que pagarian als mestres.

Proclaman per única ley, lo dret de la forsa, y si may xarpan algun viatjer europeo, que vaja á son país mogut per la curiositat y desitjós de fer un detingut estudi sobre sas

costums, encare que 'ls dirigisca 'ls discursos mes eloqüents, encare que 'ls donga las rahons mes poderosas, no se l' escoltan pas per res, y si se l' han de menjar, avants l' escorxan. Ells no han conegut pas los parlaments; pero ells saben bé que 'l blanch es minoria, y aixó 'ls basta pera tréureli la pell, sense pensar' hi.

Fan una pila de cosas mes, que jo tindria molt gust en resenyar si no temés estendre 'm massa; pero en fi avants de fer punt final, deixeu-me esplicar un fet que prova fins ahont arriban sos naturals instints.

Caminan pèl desert, acaban las provisions, no duhen mes fletxas pera cassar, buscan de que menjar y no troban res. Criats los arbres en tot son desarrollo, y gracias á la vivificadora temperatura tropical, creixen de una manera horrorosa. Es impossible materialment escalarlos y cullir los desitjats fruits que produheixen.

¿Que fan los salvatjes?

Una cosa molt senzilla. Si no tenen destrall pera tallarlos, encenen al peu de la soca una foguera que la carbonisi, y quan l' arbre pert son punt d' apoyo, llavors cau desplomat en terra, donant lloch á que 's reculleixin facilmente sos fruits. Lo salvatge d' aquesta manera menja ¿Que hi fa que l' arbre 's mori? ¿Que hi fá que s' assequi? ¿Que hi fá que 's perdi la major part de la fruita? Al costat d' aquell se n' aixeca un altre, y un altre al costat d' aquet, y cents y mils que durarán mes que la vida del salvatge. Aquesta es la séva lógica: lógica del home primitiu que pensa ab ell no més, y que deixa als séus fills ó als séus nets en llibertat de morir-se de fam.

¿No 'ls sembla que aquí á Espanya 'l dia en que 'ns trobém massa empantanegats, lo dia en que ni per un ull de la cara vulga ningú encarregar-se de nostra Hisenda, no 'ls sembla dich, que farém molt bé en anarne á buscar un á la terra dels salvatjes?...

Pero ¿que dich? Si are com are aquí 's fá tant bé com ells. ¿Que 'n tenim de fer dels salvatjes? ¿Per ventura cada empréstit que 's contracta, cada operació de crédito que 's verifica, cada negociació financiera que s' entaula, son altra cosa que arbres y mes arbres que 's tiran á terra pera cullir lo que necessitem pera passar lo dia, y deixar que 's podreixi lo restant?

En quan á seguir lo método salvatge no hi ha nació que 'ns passi la má per la cara; y sobre 'ls salvatjes duhém encare la ventatje de que cada dia hi ha mes gana y menos arbres, de tal manera que sino fem carbó de la fusta, aviat en lloch de tirar vejetals á terra, hi haurém de tirar homes, y seguir adelantant en lo camí de la verdadera civilisació en que 'ns han colocat los salvatjes... ¡ay! ¿que dich?... los héroes de la setembrina.

BATALLADAS.

Nostre correligionari 'l general Nouvilas está recullint alguns datos referents á militars d' alta graduació, que vol presentar á las Corts, perque 's veji la manera com aquí á Espanya 's fan los generals.

¿Com vol que 's fassan los generals?

De una manera molt senzilla: agafan un home qualsevol, l' en vesteixen, y ja está.

Es probat.

Lo govern radical comensa ja á suspendre diputacions provincials.

Ho han sigut las de Santander y de Cádiz.

Lo rey suspendrá algun dia als radicals.

Y 'l poble suspendrá al..... ¡muuoni!

Aquesta última paraula es italiana, perque acaba en *oni*.

Perque no pugan dir que no 'ns desvetllém per vostés, are que s' acosta l' hivern, aném á donarlos un medi económic de ferse passá 'l fret, valentse de la llenya; pero sense gastarne gens.

Tenen fret. Agafan un boscall com mes gros millor. Se 'l carregan á coll y comensan á passejarlo amunt y avall, ab pas precipitat.

Al cap de poch rato suarán: no 'n duptin

Mentres una forsa de 800 homes estava á Lleyda, donant sos vots al candidat del govern, y ensenyant las bayonetas als electors, los carlins entravan á Balaguer, y 's fortificavan en dita Ciutat, s' apoderavan de lo que mes goig los feya, y quan las tropas corrian á atacarlos, resistian desde sas posiciones inespugnables, ocasionant al exercit sensibles baixas, y probant una vegada mes l' acert, la pericia y 'l talent de nostres generals.

Quan los soldats intervenian en las elecciones, los carlins que van contra 'l sufragi obtenian desde luego una victoria; quan los ocasionavan notables pérduas, un altre.

Pobre poble! Pobre exercit! Pero també ¡pobres farsants! ¡Ay del dia que passém comptes!

Un comissionat d' apremis aná un dia embargar los bens mobles de una casa de pajés, que s' havia resistit á satisfer la contribució.

Al cap de poca estona torná tot esberat, y sos companys l' hi digueren:

—Molt aviat tornas. ¿T' han rebut mal?

—Cá. Volian ferme menjar.....

—Home ¿perque no t' hi quedavas?

—Oh! Es que volian ferme menjar per un gos de presa, que han deslligat, encare no m' han vist.

Lo fill de 'n Calvo Asencio, pochos dias avants de presentarse la proposició d' acusació contra 'l ministeri Sagasta, publicá un folleto titolat: «*Los conseraadores á la barra.*»

Lo dia de la votació, doná no obstant son vot en pró dels conservadors.

No hi ha ningú mes inconstant que las criaturas.

Vet' aquí 'l que té elegir diputats menors d' edat.

Deya un geperut:

—Jo no sé: tanta política com se fá, 'm sembla que ja ha arribat l' hora de que 's voti una ley que 'ns fassa iguals á tots.

—Millor seria, respongué un coix, que se 'n votés una que 'ns fés anar á tots bén drets.

Al veure en Zorrilla l' oposició sorda que l' hi fá en Becerra, ha donat ordre que 's deixi cessant á tot vitxo vivent, que fassa furtor de cimbrío.

¡Ay Ruiz Zorrilla! y t' ho direm en castellá porque 'u entengas; ¡Ay del dia en que la becerra se te vuelva vaca!

SIMIL.

¿En que se semblan las monarquias á las promesas dels radicals?
—En que 'l vent se las endú.

REFRANS ADOBATS.

Ab palla y temps maduran las monarquias. Qui no vulgui pols que no ocupi 'l trono. Paraulas, monarquias y plomas, lo vent se las emporta totas.

Las bonas revolucions comensan per la vigilia.

Qui tot ho vol tot ho pert; mes qui vol rey y llibertat, tot ho pert menos lo rey.

Al amich, al poble y al cavall; no cansá 'ls. Lo radical per la banya, y 'l bou per la paraula.

Cada dia enganys, amargan.

Y altres que encare un altre dia n' arreglarém.

A Moreda, poble de la provincia de Granada, s' ha sublevat un gran número de donas, ab armas, capitanejadas per un tal Salas Fernandez vice-president de la Junta Católica, y un tal Solás ab dotze ó quinze homes mes, perteneixents á la mateixa associació.

Y desitjém que 'l govern miri d' acabar aviat l' insurrecció de católicas ab católichs al costat.

D' altre modo dins nou mesos, ó tot lo mes dins de un any, podria trobar doblada la partida que s' ha alsat.

Diu un periódich:

«No poden llegirse 'ls números del «Magisteri espanyol» sense sentirse l' ánima tranzida, al veure l' afflictiva situació porque atravessan los pobres mestres d' instrucció primaria. Los uns se moran en los hospitals, los altres perden lo judici, n' hi ha que tenen de demanar caritat públicament, y molts son los que s' veuhen obligats á tancar las portas dels estudis, en vista de la inutilitat de sas reclamacions, pera que 'ls sigan pagats sos miserables sous.... etc. etc.»

Si no volan dirlos mestres de estudi, que se 'ls diga reys; pero al menos que se 'ls pagui.

Dihém que se 'ls diga reys, porque 'ls reys tots cobran.

L' emperador de la Xina ha concedit á Mr. Thiers lo dret d' usar lo botó roig y 'l rango de gran mandarin.

En quan á lo primer es molt fácil que se 'n desentenga: no está pas Mr. Thiers per cosas rojas; per lo que toca á lo segon, no tenia necessitat de que 'l fessen mandarin, que bé massa que 'u es.

CANTAR.

Una xicota plorantne deya al séu xicot «¡Ay Joan:

res del que promets compleixes, ja es coneix qu' ets radical!»

Mentres un diputat, lo Sr. Romero Giron, comensá en las Corts á parlar de cementiris, los diputats abandonaren casi en massa lo saló de sessions.

Hi ha cosas molt inoportunas, y una de ellas es parlar de cementiris á qui sent ja la fredor de la mort, entre la pell y l' os.

Lo general Nouvilas presentará próximament á las Corts una exposició de 10 mil oficials del exercit demanant la revisió de fullas de servey.

¿Deu mil que la demanan?... ¿Quants serán los que la temin?

May hauria dit que la Federal hagués de fer tanta neteja. Y que si tarda una mica, la cosa s' vá embrutant.

La qüestió del Banch Hipotecari qu' are s' está discutint es de lo més escandalós que pugaverhi.

Es un nou privilegi que s' arroga 'l govern, per fer operacions ruinosas, y crear alguns empleats mes.

Los diputats federals s' hi oposan; pero 'l govern está empenyat en tirar aquet banch pél cap del poble,

SIMIL.

¿En que se semblan los carlins als radicals.
—En que cobran contribucions allá hont podan.

¿Fem uns quants números?

Si, que conto que 'ls agradarán.

Segons los presuposts presentats á las Corts, lo sou dels generals y brigadiers en situació de quartel, es dir qu' estan sense fer res, nos costa cad' any dos milions cent setanta sis mil vuitcentas cinch pessetas.

O sigan vintiquatre mil cent vuitanta sis rals diaris.

Los oficials de reemplaás, es á dir los qu' e s tán també sense fer res, nos costan, segons los mateixos pressuposts, dos milions setcentas vintisis mil trescentas setanta set pessetas anuals. O bé trenta mil doscentas noranta dos rals diaris.

De modo y de manera que la gent inútil del exercit, lo luxo de tenir una oficialitat numerosa y vagativa, nos vé á costar cada dia dos mil setcentas duros.

A deu rals diaris, uns ab altres, cinch mil quatre cents mestres, no s' moririan de fam com are, y la llibertat y la causa del poble matarian dos aucells ab un sol tret.

Diu que si treuhen á n' en Bialó del Palacio del carrer de la Mercé, l' hi farán ocupar un puesto molt alt.

Potser tractin de ferlo governador de l' ermita de San Geroni de Monserrat. Aquest es un dels puestos mes alts de Catalunya.

Los carlins s' apoderaren dias passats de la cantitat de 24 mil pessetas en calderilla, que

conduhia un tren del ferro carril de Zaragoza ¡Oh! y que encare que las monedas ostentavan la créu de Saboya, no las van llensar, no per co.

Vint y vuyt horas de foch sostingué la columna de 'n Gamir contra 'ls carlins i ossessionats de Balaguer.

Vint y vuyt horas, sense rebre ausili de cap mes columna.

Vint y vuyt horas de perill, y abandonada! Aixó sols se véu quan las tropas tenen d' anar contra carlins, y quan s' arrogan lo mando militar de Catalunya, generals com en Bialó.

En la casa de un arcalde de la provincia de Valencia s' trobá una máquina de fer moneda. ¡Que tontol!

Si volia fer moneda, ¿tenia altra cosa que ferse radical?...

Hi hagué un temps en que en Nocedal y en Narvaez sent ministros, donavan cada senmana un té als diputats se la séva lliga.

Y ha vingut un temps en que aquest té als de la lliga séva, 'l donan en Raiz Zorrilla y en Martos.

Ab tot, ab tot, se coneix que progressém.

—¿Perque está prés vosté?—preguntava un jutje á un gitano, un dia que visitava la presó.

—Jo? sespongué. Perque un dia vaig trobarme 'l cap de un ronsal á las mans.

—¿Per aixó?

—Oh; es que darrera del ronsal hi venia una mula lligada.

—Ah! aquesta es la mes negra.

—No senyor, la mes negra era la que venia detrás de la primera: la primera era blanca.

—Ola, ola: con que ja son dugas. Aixó es lo mes gros.

—No 'u cregui, senyor jutje, mes gros era encare 'l carro que venia de tras de tot.

Lo general Córdova sembla que se 'n vá á Cuba, de Capitá general.

Sembla que ab aquest motiu 24 mil duros anuals se 'n van també á las butxacas de 'n Córdova,

—Home no entench al govern, deya un. Res de lo que promet compleix. Y lo mes estrany es que fá tot justament alló que menos l' hi convé. Are com are está arreglant lo camí als conservadors. Mantenint la pena de mort, arrencant 40 mil homes al poble, y mantant lo de la transferencia, deixa la cosa á punt per que en Sagasta la transfereixi. ¿Qu' es aquet ministeri?

—¿Vol saber qu' es? Aixó ja no es un ministeri: aixó es un misteri. Miris' ho com vulga.

Lo canonje Manterola ha sigut nombrat ministre del Papá Terso.

¡Vaya una caiguda!...

De ministre de Déu, tornarse ministre de un aspirant á sustituir á D. Amadeo.

En Zorrilla digué temps endarrera, quan lo de 'n Moreno Rodriguez, qu' ell havia perdut ja la fé y l' energia.

Lo que perdé fou la votació, y casi bé la vergonya, no anantse 'n á Tablada.

D. Amadeo estava empenyat en concorre als funerals de l' O'donnell.

Aixó prova que 'ls radicals no l' hi han ensenyat encare l' historia del últim Borbó, y á fé que l' hi convindria.

En Sagasta concorregué á dits funerals.

No hauria anat l' O'donnell als séus, si l' hagués fet fusellar lo dia 22 de Juny de 1866.

De Canet de Mar nos escriuhen dihentnos que la partida de la porra movilisada, al mando del ex-bolero Sr. Muñoz, que era tant bona per molestar als pacífichs ciutadans, ho fou tant per resistir als carlins que 'ls hi entregá las armas, fugint lo cos, encare no vejeren qu' entravan á la població.

Nos pregan que preguntém á n' en Bialó:

¿Quin cástich mereixen los movilisats que de tal modo procedeixen, fugint cobardement davant de l' enemich? Perque es de creure que sent movilisats y dependint esclusivament del Capitá general, resa ab ells la ordenansa militar.

¿No seria bó que al menos se 'ls fessen pagar las armas que entregaren, de la séva butxaca? ¿No seria convenient que 'ls séus noms se publicuessin á la *Gaceta*?

Nosaltres per nostra part, si se 'ns proporcionan, nos oferim á posarlos á la *Campana*. ab las lletras mes grossas que tingan á l' imprenta.

L' Hidalgo, aquell célebre brigadier que per haver sigut derrotat en la provincia de Girona, merésqué un ascenso de 'n Córdoba, acaba de ser nombrat capitá general de Navarra.

Encare no s' ha sapigut aixó, l' artilleria en pés de las Provincias, ha demanat lo reemplás.

Ai últim haurém vist una *huelga* de militars.

Diuhén que 'l rey es l' imatge de Déu.

Clavat en una créu, no dich que no pogués semblars' hi.

L' Echegaray, segons diuhén, está preparant un projecte de lley d' ensenyansa.

No sabém si l' ensenyansa aquesta, será la de que 'ls mestres de primeras lletras, vajin pél carrer, sense camisa ensenyant al mon lo pergami.

Durant aquestas segonas eleccions, hi hagué qui en Quintanar de la Orden, tractá d' elegir diputat á n' en Sagasta.

Los sagastins diuhén que la partida de la porra, per evitarho, féu de las sévas.

Bén mirat la partida de la porra, es lo pá sech que en Sagasta vá dur al forn.

Just es que se 'l menjí.

Se parla molt de noticias arribadas d'Italia, y 's parla també de alegrías sagastinas y de tristesas radicals.

Tot anirá malament, fins que arribi 'l dia en que cert jove vaji á Italia á portarne una de noticia, que valga per totas las que d' allá 'ns venen; la de que aquí Espanya no hi ha la vida, perque hi reyna no 'l cólera morbo, ni la febra groga, sino la cólera republicana y la febre revolucionaria.

Una comissió del nostre Ajuntament es á Madrid, alguns diuhén que per conferenciar

ab lo govern, sobre 'l ferro-carril de França, y altres asseguran que de passada 'ls individuos de la mateixa, aprofitarán lo viatge per assumptos particulars.

Nosaltres creyem que per lo últim no hi hauria hagut necessitat d' endurse 'n l' Aguatzil Pinyol.

Bé massa que n' hi hauria, ab lo *pinjol* que donarian á las arcas municipals,

Un pagés duya la manta á l' espatlla. Embobadant davant de un aparador, no s' adoná que un pillet dels mes fins, s' estava á son darrera cosíntselá á la solapa. Quan hagué fet la operació, hi passa la má per sota y se la penjá á la seva d' espatlla.

—Ay! lladres! que m' han pres la manta! esclamá 'l pagés.

—Fessi 'u com jo l' hi diu lo lladre, que perque no 'm succeheixi la porto cusida sempre al gech.

Trescents insurrectos del Ferrol son enviats á Ultramar.

A vuit ó deuse 'ls condemna á mort. Radicals: ¿es aquesta vostra política?

Ho anirém apuntant, per quan nos toqui passar comptes.

Lo govern sembla que está disposat á treure 'ns en Bialó de Capita general.

Los lliberals catalans se fregan las mans de gust, y 'ls carlins ploran.

Pero sembla que vol enviarnos altre vegada al general Gaminde.

L' oració 's fá per passiva. Ploran los lliberals catalans y 'ls carlins riuhén de gust.

Lo poble lliberal catalá se 'm figura 'l punt d' apoyo de un balancí, en lo qual s' hi gronxan lo general Bum-bum y en Bialó. Quan l' un es dalt, l' altre es baix.

Si 'ls punts d' apoyo dels balancins poguessen de cop aixecarse, moltas foran las vegadas que rebatarian per terra á la canalla que s' hi gronxa.

Lo govern per veure si l' hi era mes fácil amagá l' ou á la gent de fora, ha fet en catalá l' ordre de recluta voluntaria pera passar á Cuba.

Me sembla que n' agafará poch. Los nostres pagesos son mes espavilats del que sembla.

Cert rey quan ne nadava carbassas se posava per no anarse 'n á fons, y aixis nos demostrava ser hom' de precaucions.

Per terra dona passas y encare du carbassas ¿Te por de naufragá que mostri aquestas trassas?

¿Tant poch segur está? No entench lo que pot sé ni entench tampoch perqué acut á tals registres; mes las carbassas sé que son los séus ministres.

Los 40 mil homes demanats pel govern y concedits per la majoria de las Corts, es molt fácil que aquell tinga d' éurels de la manera que puga, que no será pas com ell, sens dupte voldria.

Per tot Espanya tenen lloch reunions públicas, en las quals se fan las mes vivas protestas contra l' iníqua conducta dels radicals. Fácil es que ja que de bon grat no han cumplert las promesas, las hi fassan cumplir per forsa.

¿Y encare dirán que 'ls quintos no miran de ferlo quedar bé?

Agafó la *Gaceta* y veig: Lo general Ripoll, nombrat Capitá general de Castilla la Vella. Aquest senyor es diputat. D. Vicens Romero Giron, gobernador del Banch de la Habana. També es diputat. D. Alejandro Gonzalez Olivares, secretario del govern de Cuba. Es diputat aixis mateix. A aquest pas, no dupto que aviat sortirá una disposició manant que en totas las eleccions se fassan servir á urnas electorals; caixas de turró.

La pertinancia dels carlins infundeix *mali-cia* al poble; pero no fá que 'l govern créhi *mili-cias*.

Se ha dat á llum la fulla 4.ª y última de LA MONARQUÍA Á LA REPÚBLICA, escrita per lo distinguit correligionari nostre de Figueras ciutadá Martí Carlé.

FABULETA.

Un noy mal d' ulls tenia y un piadós farmacéutich trobá un dia, que plé de tendre llástima al mirarlo de franch volgué curarlo.

—Vina á casa, digué ab veu llastimosa y un' aigua 't donaré maravillosa, ab la qual si t' hi rentas la vista cobrarás dintre pochos dias y may mes patirás tals malalties.—

Lo noy hi aná y 'l bon apotecari l' hi doná lo remey, del formulari trayent las prescripcions mes atinadas, y 'l modo d' aplicarse 'l esplicanlhi á lo menos vint vegadas.

Quinze dias després torná á trobarlo: inspirat per la viva simpatía va ser tot hui lo veure 'l y mirarlo.

—¿Quins ulls mes irritats, Deu meu tenia! —¿Que es aixó? l' hi digué tot plé d' alarma: me fás quedár parát: vas á esplicarme perqué no t' has curat, qu' es imposible que l' aygua no 't tragués eix mal terrible.—

—Perdoni, digué 'l noy, mon pare es pobre y lo remey al veure del devant se 'l vá treure l' empolla rebatentme pél desobre—

—¿Que? No vol la salut que jo t' entrego? —Mon pare es pobre ja l' hi ha dit so are

y com qu' es pobre 'l pare está empenyat en ferm' tirar per cego.

Captant la vida 'm guanyo: ab vista lo treball me cridaria y ó molt senyor m' enganyo, ó tant ab lo treball no guanyaria.

L' apotecari d' esta curta historia es lo partit republicá d' Espanya, que 'n dar la llum als cegos prov s' afanya alcansant sols despreci en lloch de gloria.

Los cegos son las classes que sols notan negociis redonir ab pensa avara, sens veure que 'ls esplotan los governs inmorals que 'ls fan de pare.

Solució á la xarada del número anterior.

De que tinguém rey ó no, rus, italiá ó francés se me 'n dona casi res: se me 'n dona un MA-CAR-RO

XARADA.

En ma primera y tercera una bestia hi trobarás, que per ser molt casolana crech no haber d' anoménar.

La segona junta ab prima la portarás de la má si es que vols companyarla y evitar que prenga mal.

Lo meu tot no es pas difícil perque 's pot molt ben trobar ¡no 'n diu pocas de mentidas de l' un cap al altre de any!

(UN TORERO.)

(La solució en lo próxim número.)

Imp. de la V. y F. de Gaspar, Ataulfo, 14.

I. Lopez, editor.